HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ו) [עירובין נו: וש"נ], יומא מג. יבמות עב: ערכין ג. פרה פ"ט מ"ד, ג) פסחים עב. כריתות יט:, ד) [ל"ל תעניות], ה) ברכות ל:, ו) [ל"ל תעניות עח., ז) ג"ז סה:, ח) ערכין מ:, ט) יבמות עב., י) [ל"ל תעניות], יא) [יבמות לד.], יב) ערכין מ:, יג) יבמות עח., יד) [במקומי פרשה ג], טו) [פנהדרין פו.], טז) [דף מג.], יז) [נעיל סט.], יח) [במדבר טו], יט) [שבת קלז.], כ) [במדבר טו],

תורה אור השלם

1 זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל לָכֶם כָּל
זָכָר: בראשית יז י

הגהות הב"ח

(א) גמ' ומסת ספרא ר'
יהודה. (ב) ד"ה ג' מן מס' נדה דף מו: (ג) תוס' ד"ה הזכר יתיש למעוטי לה לטומטום: (ד) בא"ד פסיקא הוא וכי איצטריך:

גליון הש"ס

מתני' ור' יהושע פוטר. עי' ממחוז דף סד ע"א תד"ה ומפי' ונתכפר:

רבינו חננאל

ומסקינן בה ומאי שנא גבי מילה, דכתיב המול לכם כל זכר, כל לרבות. ריש מי שאומר הילכתא כרבנן דאמרי ספק ואנדרוגינוס אין מחללין עליו את השבת, ואין הלכה כר' יהודה. ומדהזינן רב חסדא דריש לטעמיה דר' יהודה ש"מ הילכתא כוותיה. **מתניתין** מי שהיו לו ב' תינוקות **אחד למול בשבת, ושכח ומל את שלאחר השבת** בשבת חייב וכו'. רב הונא מתני חייב, ורב יהודה מתני פטור. פי' רב הונא מתני חייב דמוקים ליה למתניתין כר"ש, דאמר ר"ש לא נחלקו ר' אלעזר ור' יהושע על מי שהיו לו (ו) דקיי"ל סתם משנה ר' מאיר ובהא תנא דבי ר' חייא פליגי עליה. ורב הונא דמוקים לה כר' שמעון כוותיה עבדינן. וחלוקת ר' אליעזר ור' יהושע דברים ברורין הן, (שניים) ושניהם מע"ז למדוה דהא איתקשא כל התורה כולה לע"ז, ר' אליעזר סבירי כע"ז מה ע"ז אמרה תורה לא תעבדו ואם תעבדו ע"ז בשגגה מכל מקום חייב חטאת, כן אמרה תורה בשבת המחלל השבת בשגגה מ"מ חייב חטאת. ור' יהושע סבר התם לגבי ע"ז לא נתכוין לקיים המצוה, הכא בשבת נתכוין לקיים מצות מילה לפיכך פטור הוא. והילכתא כר' יהושע וכדמתני' ר' שמעון, אחד למול בשבת ושכח ומל את של שבת בע"ש ואת של ע"ש בשבת שפטור, כי מ"מ מצוה עשה ואע"פ שמל בט', אבל בזמן ששכח ומל את של אחר השבת בשבת כיון שלא עשה מצוה כי בד' מלו אפילו ר' יהושע מודה שחייב חטאת וכן הלכה. וכל היכא דפליגן ר' אליעזר ור' יהושע הלכה כר' יהושע חוץ ממקומות ידועים וזה אינו מהם. וכן רב הונא הילכתא כוותיה דשכיח גבי ריש גלותא, וגרסינן הילכתא כוותייכו וכו'. **מתניתין** קטן נימול לשמונה לתשעה כו'. קטן חולה אין מלין אותו עד שיבריא. אמר שמואל חלצתו חמה נותנין לו כל ד' להבדותו. והלכתא כשמואל דהיכבין ליה מאהר שחלצתו חמה שבעת ימים מעת לעת להבדותו. וזה מפורש ביבמות בפרק הערל וכל הטמאים בתחילתו. מתני' ואלו הן ציצין המעכבין את המילה.

ז) נדרים לעין דמסקי' פ' כמה מיבמות ופ"ל על מי שהיו לו שני תינוקות אחד למול בשבת ואחד למול אחר בשבת שכח ומל של אחר בשבת ושכח ומל של אחר בשבת שהוא פטור על מה נחלקו ר"מ וכו' ומסקי' דפסחים מצוה ר"מ וכו'].

ח) [שילהי נו: וש"נ], יומא מג. יבמות עב: ערכין ג. פרה פ"ט מ"ד, ג) פסחים עב. כריתות יט:, ד) [ל"ל תעניות], ה) ברכות ל:, ו) [ל"ל תעניות עח., ז) ג"ז סה:, ח) ערכין מ:, ט) יבמות עב., י) [ל"ל תעניות], יא) [יבמות לד.], יב) ערכין מ:, יג) יבמות עח., יד) [במקומי פרשה ג], טו) [פנהדרין פו.], טז) [דף מג.], יז) [נעיל סט.], יח) [במדבר טו],

תורה אור השלם

1 זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל לָכֶם כָּל
זָכָר: בראשית יז י

הגהות הב"ח

(א) גמ' ומסת ספרא ר'
יהודה. (ב) ד"ה ג' מן מס' נדה דף מו: (ג) תוס' ד"ה הזכר יתיש למעוטי לה לטומטום: (ד) בא"ד פסיקא הוא וכי איצטריך:

גליון הש"ס

מתני' ור' יהושע פוטר. עי' ממחוז דף סד ע"א תד"ה ומפי' ונתכפר:

רבינו חננאל

ומסקינן בה ומאי שנא גבי מילה, דכתיב המול לכם כל זכר, כל לרבות. ריש מי שאומר הילכתא כרבנן דאמרי ספק ואנדרוגינוס אין מחללין עליו את השבת, ואין הלכה כר' יהודה. ומדהזינן רב חסדא דריש לטעמיה דר' יהודה ש"מ הילכתא כוותיה. **מתניתין** מי שהיו לו ב' תינוקות **אחד למול בשבת, ושכח ומל את שלאחר השבת** בשבת חייב וכו'. רב הונא מתני חייב, ורב יהודה מתני פטור. פי' רב הונא מתני חייב דמוקים ליה למתניתין כר"ש, דאמר ר"ש לא נחלקו ר' אלעזר ור' יהושע על מי שהיו לו (ו) דקיי"ל סתם משנה ר' מאיר ובהא תנא דבי ר' חייא פליגי עליה. ורב הונא דמוקים לה כר' שמעון כוותיה עבדינן. וחלוקת ר' אליעזר ור' יהושע דברים ברורין הן, (שניים) ושניהם מע"ז למדוה דהא איתקשא כל התורה כולה לע"ז, ר' אליעזר סבירי כע"ז מה ע"ז אמרה תורה לא תעבדו ואם תעבדו ע"ז בשגגה מכל מקום חייב חטאת, כן אמרה תורה בשבת המחלל השבת בשגגה מ"מ חייב חטאת. ור' יהושע סבר התם לגבי ע"ז לא נתכוין לקיים המצוה, הכא בשבת נתכוין לקיים מצות מילה לפיכך פטור הוא. והילכתא כר' יהושע וכדמתני' ר' שמעון, אחד למול בשבת ושכח ומל את של אחר השבת בשבת כיון שלא עשה מצוה כי בד' מלו אפילו ר' יהושע מודה שחייב חטאת וכן הלכה. וכל היכא דפליגן ר' אליעזר ור' יהושע הלכה כר' יהושע חוץ ממקומות ידועים וזה אינו מהם. וכן רב הונא הילכתא כוותיה דשכיח גבי ריש גלותא, וגרסינן הילכתא כוותייכו וכו'. **מתניתין** קטן נימול לשמונה לתשעה כו'. קטן חולה אין מלין אותו עד שיבריא. אמר שמואל חלצתו חמה נותנין לו כל ד' להבדותו. והלכתא כשמואל דהיכבין ליה מאהר שחלצתו חמה שבעת ימים מעת לעת להבדותו. וזה מפורש ביבמות בפרק הערל וכל הטמאים בתחילתו. מתני' ואלו הן ציצין המעכבין את המילה.

ז) נדרים לעין דמסקי' פ' כמה מיבמות ופ"ל על מי שהיו לו שני תינוקות אחד למול בשבת ואחד למול אחר בשבת שכח ומל של אחר בשבת ושכח ומל של אחר בשבת שהוא פטור על מה נחלקו ר"מ וכו' ומסקי' דפסחים מצוה ר"מ וכו'].

והא קתני ספרא הוא דתניא כהנים תניא להו[ט] ומסת ספרא רבי יהודה[י]: **נקדש.** מי חטאת נמי לפר על המים: **מכשיר נקטן ופוסל נחשה.** טעמיה מפרש בגמרא יומא בפ"ג[יא]: **ונאנדרוגינוס.** שמע מינה דרבי יהודה כחשה משוי ליה: **לו וכו'.** ריבוייא הוא: **מתני'** ושכח ומל את של אחר השבת בשבת חייב. דטעה בדבר מצוה ולא עשה מצוה הוא ועבד ליה תחובה שלא לצורך והכא לפילו רבי יהושע מודה: **אחד למול בשבת ואחד למול בע"ש ושכח ומל את של ע"ש בשבת פטור.** למילה שלא בזמנה ליכא דוחה בשבת. ואע"ג דטעה בדבר מצוה שהיה טרוד בתורה בתוך של שבת בדבר מצוה ועשה מצוה אית ליה תיובתא דטעה בדבר מצוה ועשה מצוה פטור דס"ל מטעמא חייב. ורבי יהושע פוטר דס"ל טעה בדבר מצוה ועשה מצוה פטור: **גמ'** רב הונא מתני חייב רב יהודה מתני פטור רב הונא מתני חייב דתניא אמר ר"ש בן אלעזר לא נחלקו רבי[יא] אלעזר ור' יהושע על מי שהיו לו ב' תינוקות אחד למול בשבת ואחד למול אחר השבת ושכח ומל את של אחר השבת בשבת שהוא חייב על מה נחלקו על מי שהיו לו ב' תינוקות אחד למול בשבת ואחד למול אחר השבת בשבת ושכח ומל את של אחר השבת בשבת ופלוגתא היא בשל אחר בשבת בשבת: **שהוא חייב.** לתע"ג דטריח במצוה וטעה בה כיון דלאו מצוה שעליין לא הגיע זמנו למול מייב: **לאו מע"ז.** שהוקשו כל תטעות שבתורה לתטעת ע"ז[יב] דכתיב תורה אחת יהיה לכם וגו' בפרשת שלח לך (מנחות[יג]) גבי קרבן ע"ז: **ור' יהושע פסח.** עובד עבודת כוכבים לא עשה מצוה: ס"ג **רב יהודה מפני פטור דתניא אמר ר"מ לא נחלקו ר"ש ורבי יהושע על מי שהיו לו שני תינוקות אחד למול ע"ש בו': ס"ג ורבי יהושע פסח לא טריד במצוה הכא טריד במצוה.** טרוד להתעסק במצוה גמורה שהרי אחד מהם זמנו היום וטרוד לבו למהר ולעשות ומתוך טרדו טעה ומל את זה שלא בזמנו מצוה כלל: **ושכח ומל של ע"ש בשבת שהוא חייב.** לקמיה מתרץ לה: **דלא ניחא שבת לידחות.** שלא לו מיתוך שיהא זמנו היום שלא היה היה טרוד היום במצוה שלא היה מוטל עליו כלום לעשות ולא היה לו לטעות: **מתני' נולד בין השמשות נימול לע"ש.** שהרי ליום שמיני של מהר הוא נימול ואמת בין השמשות יום הוא ונימול לע': **היה יום ע"ש.** ס"ל למולו בשבת שהיה דשמא ט' הוא והויא ליה מילה שלא בזמנה ואינה דוחה שבת ונדחך להמתין עד למחר השבת שהוא עשירי: **אל יו"ט ליום אחר השבת.** אין מילה שלא בזמנה דוחה אותו ונימול ל"ק: **גמ' תלמוד חמה.** נגלף ממנו המולי ויצא מגופו: **דאי נולד.** שם מכה: **יום הכרלאו כיום הולדו.** ממתינין לו כיום הולדו: **מאי לאו.** יום הולדו דווקא קאמר **דלא בעינן מעת לעת:** לא. ביום הולדו דקתני למיתב ליה ז' מיהו עדיף יום הברלאתו מהא דבעינן מעת לעת ומהא ליכא למשמע מידי: **מתני' ניתין.** לרוותא של בשר שנאמרו מן הערלה: **עערה.** היא שפה גבוה המקפת את הגיד סביב וממנה משפע ויורד לרגלו: **ואינו חוכל בתרומה.** אם כהן הוא **דילפינן ביבמות** (ד' ע.) **ערל לקור בתרומה: ואם היה נעל בשר.** שהיה שמן ורלה בשר שלמעלה מערלתו לגחר שניטלה עלה כולה כלילו אותו בשר חוזר וחופה את הגיד: **מפקנו.** ומשפע בגיחזל מאותו עובי: **מפני מרלים העין.** שלא יהא נראה כערל:

פרע

ימים טובים של ר"ה אחר אותו שבת אינו נימול עד יום שלישי שהוא שבת שעבר לגידתו (ערכין ח). **חלצתו חמה.** שהיה חולה ומתרפא ומתמלא ממנו תמה (יבמות עא). **יום הברלאתו כיום הולדו.** לריך להמתין שמונה ימים (יבמות עא). **מאי לאו.** הכי קאמר מה יום הולדו כו' (שם). **עדיף יום הברלאתו.** והא דתני לעיל יום הברלאתו כיום הולדו, הא אתי לאשמעינן שלריך להמתין עד יום שלישי (שם). **ציצין.** תמיכות בשר, שלא נפרעת המילה כהלכתה (יבמות מד:) ה': שלא תהא נראה כערל (שם עא:). **עטרה.** שהיא גבוהה שמביא הגיד וממנה הולך ומשפע מעלה ולמטה (שם מד:).

מט א מיי' פ"ו מהל' פרה אלכה כ סמג עשין לעו:

נ ב ג מיי' פ"ג מהל' שגגות הלכה ח:

נא ד מיי' פ"ל מהל' מילה הלכה יב סמג עשין כח טוש"ע י"ד סי' רפו סעיף ג:

נב ה מיי' שם הלכה טו סמג שם טוש"ע י"ד סי' רסב סעיף ב:

נג ו ז מיי' פ"ב מהל' מילה הלכה ג ה סמג שם טוש"ע י"ד סי' רסד סעיף ה ו:

רב נסים גאון

אף אנן נמי תנינא הכל בשיורין לקדש חוץ מהרש שוטה וקטן וכו'. זו המשנה במס' פרה בפרק ה', ולענין קידוש מי חטאת נתבוונה. ו) לומר שבעת שישאורו ציצין המעכבין את המילה הרי הוא ערל עדיין, ואם הוא כהן אסור לוכל בתרומה, כמו ששנינו במס' יבמות [דף ט] הערל וכל הטמאין לא יאכלו בתרומה. והזכירו בתלמוד המחלוקת שהיתה בין ר' אליעזר ובין ר' עקיבא בתורת כהנים במה שכתוב [ויקרא כב] איש איש מזרע אהרן, ומה שכתוב [שם] תושב כהן ר' אליעזר גמר לערל מפסח, בגזירה שוה לערל מפסח, ור' עקיבא אמר איש איש לרבות את הערל. **סליק פרק רבי אליעזר**

ו) זה נפרש לת המשנה לנו הן ניתן כו'.

מוסף רש"י

הכל כשרים לקדש. כל טמטומיס כשרים לקדש מי מטמא, לפילו לאסם, אבל על ומטמא לא רבי (יבמות עב). לקדש. לאת מים על האפר כללי מרס (יומא מג.) לעבד מים מים בלאפר מטמא (ערכין ג). ושכח ומל של אחר השבת בשבת. דטעה בדבר מלוה ולא עשה מלוה הוא, ועדיין לא הגיע זמנו, ומותר ר' יהושע למייב (פסחים עב.). את של ערב שבת בשבת. קאסבר אסוא של אסם הוא ואם של ערב אסם היה אממול מולה לו מעום ומילה אלא בזמנה לאיה דוחה לת השבת דסוא"ל ועבר זמנה יממין עד למחר (שם). ור' יהושע פוטר. דטעה בדבר מלוה ועשה מלוה פטור, ואע"ג דמ"ל אסם אסם ועשה אלא כאן, מכל מקום מלות מילה קיים (שם). רישא בגון שקדם ומל של שבת בע"ש. שמתלף לו אממול של אסם בע"ש ומלו בע"ש ועדיין לא נודע בעשו ואסור אזה לשומעו של אסם הוא, ואע"ג דעריך ליה דמייב מלוה עליה כפי מסאסבמו, וגם עשה מלוה, לפילו הכי מייב משום דלא ניתנה אסם לידחות אלמא, ולפילו ניתנה אסם לידחות אלא של אסם אסר לו מלוה אסם אלא של אסם ועשה מלוה פטור ואפילו לת עשה מלוה לר' מאיר פטור (שם). ב' ימים של ר"ה נימול לי"ב. כילד, עולה בין השמשות של ערב אסם אינו נימול בשבת דמסיק אינו הולך ומשפע מעלה ולמטה (שם מד:). **עטרה.** שהיא מולה ומתרפא ומתמלא ממנו תמה (יבמות עא:). **מאי לאו.** הכי קאמר מה יום הולדו כו' (שם). **עדיף יום הברלאתו.** והא דתני לעילא יום הברלאתו כיום הולדו, הא אתי לאשמעינן שלריך להמתין עד יום שלישי (שם). **ציצין.** תמיכות בשר, שלא נפרעת המילה כהלכתה (יבמות מד:) ה': שלא תהא נראה כערל (שם עא:). **עטרה.** שהיא גבוהה שמביא הגיד וממנה הולך ומשפע מעלה ולמטה (שם מד:).